Omma pühhaks petud Apis sönni jurest käisid ka nou küssimas, ja arwasid tedda tullewaid asjo ennekulutawad. Preestrid peti nende seas kangeks noiaks ja lausujaks, kuida Mosesse teisest ramatust loeme, et nende targad ja kunsimehhed julgesid omma silmamuundamistega ka monned immeteud silmakirjaks tehha, mis Moses Jummala wäe läbbi olli teinud. Woóra Ma innimesséd ja woóra usso rahwast pölgsid rojaseks; ei tahtnud nendega ühhes laudas sũa, ei nende maiariistogi prukida, egga sedda lihha suhho wótta, mis nende noaga olli leigatud.

Kuida surnuid seäl maal woiti, olleme wast selletanud. Agga surnutte peäle moisteti ka kohhut, ennego mahhamaeti. Nowi linna matmisse paik olli Mõris järwe tagga, nenda et surnuid järwest piddi üllewidama. Kui nüüd kegi olli ärrasurnud ning tahheti tedda mahhawia, siis tulli 40 kohtomoistjat järwe randa kokko, ning olli igamehhel lubba surno peäle kaebdust tõsta. Kui kohhus leidis, et kaebdus öige olli, ehk kui innimenne olli ommad wõllad maksmatta jätnud, siis temmale mattukse au kelati. Ommakséd piddiwad siis surno jälle koio wima, kunni temma sũád andeks anti, ehk suggulõssa ta wõllad sai ärratassunud. Kui ei suggugi kaebdust ei olnud, ehk kui ilmaasjata olli kaebatud, siis pandi surnud ausaste mahha, ja suggulõssa kulutas mattuste jures temma kitust rohke sannaga. Agga ei peästnud ei au egga kulus nimmi, ei rikkus egga suur woimus ja wallitsus ei keddagit, ei kunningaidki mitte, se surno kohto alt, et se sanna ikka piddi iggaühhe mele jäma:

Ella ni kui, surred sa,
Sowid, et so ello olnud.
Ilma õn, au, rikkus ka,
Ehk mis weel so kasuks tulnud,
Surmas ennam maksage;
Sest so omma polle se!

Muud seädusséd, õigusséd ja käsud, mis nende seas ollid kikumas ja maksmas,